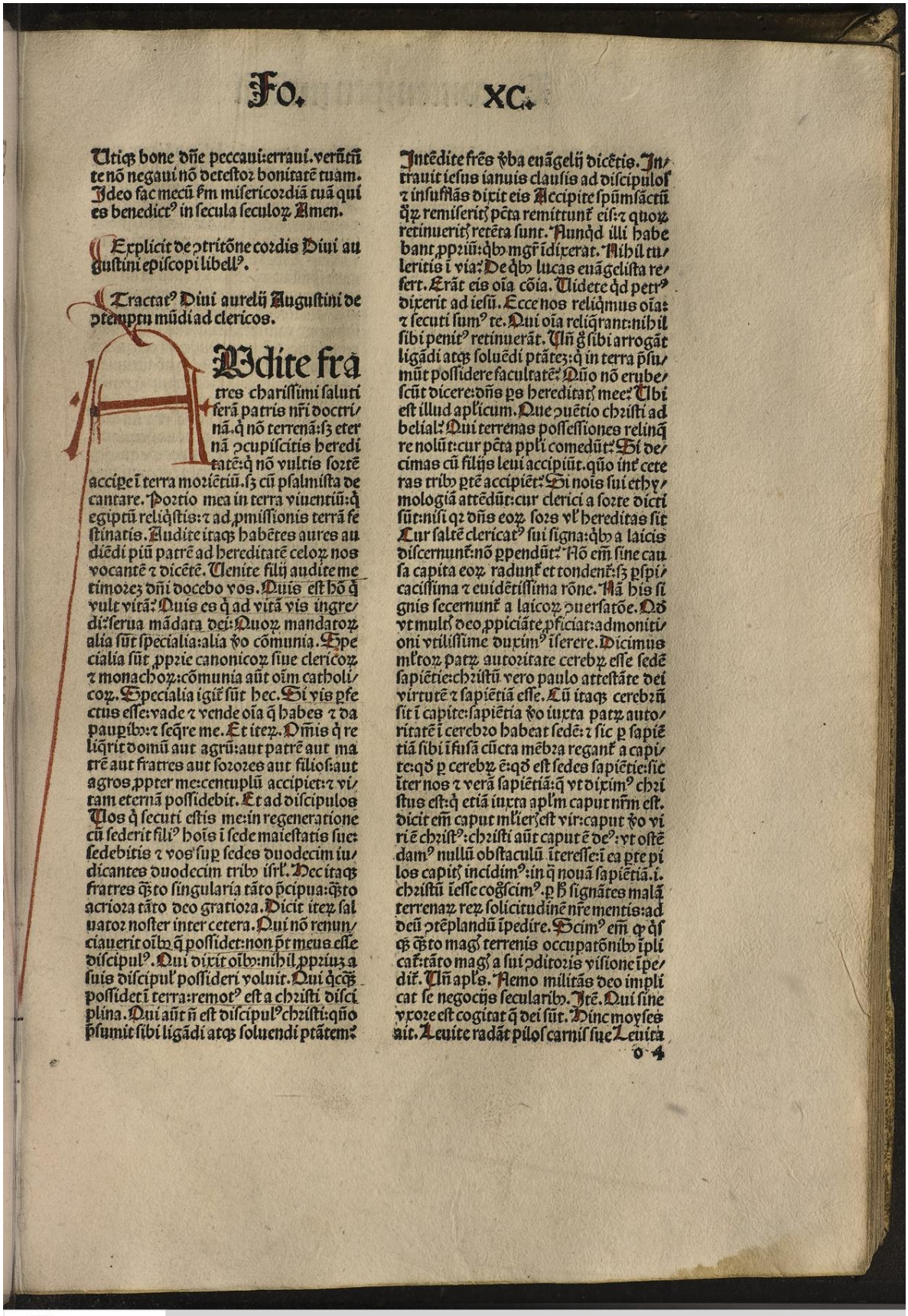

Fo. XC.

Utiq; bone dñe peccaui: errauí. verũtñ te nõ negaui nõ detestor bonitatẽ tuam. Ideo fac mecũ ſm miſericordiã tuã qui es benedict⁹ in ſecula ſeculoꝝ Amen.

Explicit de ꝓtritõne cordis Diui augustini epiſcopi libell⁹.

Tractat⁹ Diui aurelij Auguſtini de ꝓtemptu mũdi ad clericos.

Vdite fratres charissimi saluti ſerã patris nr̃i doctri/nã. q̃ nõ terrenã: ſz eternã ꝓcupiſcitis hereditatẽ: q̃ nõ vultis ſortẽ accipere in terra morietiũ. ſz cũ pſalmiſta decantare. Portio mea in terra viuentiũ: q̃ egiptũ relinq̃stis: et ad pmiſſionis terrã feſtinatis. Audite itaq; habẽtes aures audiẽdi piũ patrẽ ad hereditatẽ celoꝝ nos vocantẽ et dicẽtẽ. Venite filij audite me timorez dñi docebo vos. Quis eſt hõ q̃ vult vitã? Quis es q̃ ad vitã vis ingredi: ſerua mãdata dei: Quoꝝ mandatoꝝ alia ſũt ſpecialia: alia ꝙ cõmunia. Specialia ſũt ꝓprie canonicoꝝ ſiue clericoꝝ et monachoꝝ: cõmunia aũt oĩm catholicoꝝ. Specialia igit̃ ſũt hec. Si vis pfectus eſſe: vade et vende oĩa q̃ habes et da paupib⁹: et ſeq̃re me. Et iteꝝ. Oĩmis q̃ reliq̃rit domũ aut agrũ: aut patrẽ aut matrẽ aut fratres aut ſoꝛores aut filios: aut agros ꝓpter me: centuplũ accipiet: et vitam eternã poſſidebit. Et ad diſcipulos Vos q̃ ſecuti eſtis me: in regeneratione cũ ſederit filj⁹ hoĩs i ſede maieſtatis ſue: ſedebitis et vos ſup ſedes duodecim iudicantes duodecim tribꝰ iſrl̃. Nec itaq; fratres q̃to ſingularia tãto ꝑcipua: q̃to acriora tãto deo gratioꝛa. Dicit iteꝝ ſaluator noſter inter cetera. Qui nõ renunciauerit oĩbꝰ q̃ poſſidet: non ꝑt meus eſſe diſcipul⁹. Qui dixit oĩbꝰ: nihil ꝓpꝛiuꝝ a ſuis diſcipul' poſſideri voluit. Qui q̃cq̃ poſſidet̃ terra: remot⁹ eſt a chriſti diſciplina. Qui aũt ñ eſt diſcipul⁹ chriſti: quo ꝑſumit ſibi ligãdi atq; ſoluendi ptãtem?

Intẽdite frẽs ꝙba euãgelij dicẽtis. Intrauit ieſus ianuis clauſis ad diſcipulos et inſufflãs dixit eis Accipite ſpũm ſãctũ q̃ꝝ remiſeritis ꝑcta remittunt eis: et quoꝝ retinueritis retẽta ſunt. Nunq̃d illi habebant ꝓpꝛiũ: q̃bꝰ mgr̃ idixerat. Nihil tuleritis i via? De q̃bꝰ lucas euãgelista refert. Erãt eis oĩa cõia. Videte q̃d petr⁹ dixerit ad ieſũ. Ecce nos reliq̃mus oĩa: et ſecuti ſum⁹ te. Qui oĩa reliq̃rant: nihil ſibi penit⁹ retinuerãt. Vñ g̃ ſibi arrogãt ligãdi atq; ſoluẽdi ptãtez: q̃ in terra ꝑſumũt poſſidere facultatẽ? Quo nõ erubeſcũt dicere: dñs ꝑs hereditat⁹ mee? Vbi eſt illud apl̃icum. Que ꝓuẽtio chriſti ad belial? Qui terrenas poſſeſſiones relinq̃re nolũt: cur ꝑcta ppl̃i comedũt? Si decimas cũ filijs leui accipiũt. quo int̃ ceteras tribꝰ ptẽ accipiẽt? Si nois ſui ethymologiã attẽdũt: cur clerici a ſorte dicti ſũt: niſi q: dñs eoꝝ ſoꝛs vl' hereditas ſit Cur ſaltẽ clericat⁹ ſui ſigna: q̃bꝰ a laicis diſcernunt̃: nõ ꝓpendũt? Nõ em̃ ſine cauſa capita eoꝝ radunt̃ et tondent̃: ſz ꝑſpicaciſſima et euidẽtiſſima rõne. Nã his ſignis ſecernunt̃ a laicoꝝ ꝓuerſatõe. Nõ vt mult⁹ deo ꝓpiciãte ꝑficiat: admonitioni vtiliſſime duxim⁹ iſerere. Dicimus m̃troꝝ patꝝ autoꝛitate cerebꝝ eſſe ſedẽ ſapiẽtie: chriſtũ vero paulo atteſtãte dei virtutẽ et ſapiẽtiã eſſe. Cũ itaq; cerebꝝ ñ ſit i capite: ſapiẽtia ꝙ iuxta patꝝ autoꝛitatẽ i cerebꝛo habeat ſedẽ: et ſic ꝑ ſapiẽtiã ſibi i ſuſã cũcta mẽbꝛa regant̃ a capite: q̃ꝰ ꝑ cerebꝝ ẽ: q̃ꝰ eſt ſedes ſapiẽtie: ſic iter nos et verã ſapiẽtiã: q̃ vt dixim⁹ chriſtus eſt: q̃ etiã iuxta apl̃m caput nr̃m eſt. dicit em̃ caput mlieris eſt vir: caput ꝙ viri ẽ chriſt⁹: chriſti aũt caput ẽ de⁹: vt oſtẽdam⁹ nullũ obſtaculũ ĩtereſſe: ĩ ea ꝑte pilos capitꝭ incidim⁹: in q̃ nouã ſapiẽtiã. i. chriſtũ ieſſe cogſcim⁹. ꝑ ꝫ ſignãtes malã terrenaꝝ rez ſolicitudinẽ nr̃e mentis: ad deũ ꝓtẽplandũ ĩpedire. Scim⁹ em̃ q̃ ꝙſ q̃ꝰ q̃to magꝭ terrenis occupatõnibꝰ ipli cat: tãto magꝭ a ſui ꝓditoꝛis viſione ĩpedit. Vñ apl's. Nemo militãs deo implicat ſe negocijs ſecularibꝰ. Iteꝝ. Qui ſine vxoꝛe eſt cogitat q̃ dei ſũt. Vnc moyſes ait. Leuite radãt pilos carnis ſue Leuita

o 4